

CASUS SCHOKBREKERS

“Ik geef het nog lang niet op dokter!” Haar stem klinkt schril.

Op het spreekuur van de huisarts zit Marian Ploegsma, een 48-jarige gescheiden moeder van 2 zoons (12 en 15 jaar).

Een jaar geleden verwees de huisarts haar naar het ziekenhuis n.a.v. aanhoudende heftige buikpijn.

Uit het onderzoek kwam naar voren dat zij een inoperabel coloncarcinoom had, met metastasen in de lever.

In de periode die volgde, stelde de oncoloog voor te starten met palliatieve chemotherapie, erop gericht de tumorgroei af te remmen.

Mevrouw Ploegsma verdroeg de kuren goed.

Hoewel ze wist dat de chemotherapie niet curatief in opzet was, hoopte zij toch (gesterkt door haar blijvend redelijke conditie) dat de behandeling de tumor kon genezen.

Twee maanden geleden bleek de tumor verder te zijn uitgezaaid, nu ook naar de longen.

De oncoloog stelde voor te starten met een andere chemokuur en na twee keer te kijken of deze zou aanslaan.

Hoewel Marian veel zieker was van de kuren, greep zij het aanbod met beide handen aan, opgelucht dat ‘er nog iets te doen was’.

De huisarts volgde haar in deze periode op de achtergrond, omdat de patiënt de oncoloog als haar belangrijkste aanspreekpunt ervoer.

De afspraak die de patiënt nu heeft gemaakt, is bedoeld om ook met de huisarts de huidige situatie te bespreken.

Op de laatste CT-scan bleken de tumoren weer verder gegroeid.

De oncoloog stelde voor te stoppen met de kuren en, mede omdat de conditie van mevrouw Ploegsma is verslechterd, af te zien van verdere systemische behandeling. Hij heeft haar verwezen naar de huisarts.

Bij mevrouw Ploegsma is dit bericht als een bom ingeslagen. Ze is woedend. Hoe kan de oncoloog de handdoek zo in de ring gooien? Er zijn toch vast nog andere behandelingsmogelijkheden?

Hoewel sterk vermagerd en wat benauwd, voelt zij zich nog veel te goed om nu al het hoofd in de schoot te leggen.

Hoewel mevrouw Ploegsma al lang in de praktijk is ingeschreven, kennen de huisarts en de vrouw elkaar nauwelijks.

Hoe kan de huisarts deze vrouw helpen de realiteit van haar naderend levenseinde onder ogen te zien?